

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17848,Nowak-Leszek.html>
20.05.2024, 03:17

Nowak Leszek

Leszek Nowak, ur. 7 I 1943 w Więtkowicach, zm. 20 X 2009 w Poznaniu. Absolwent Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydz. Prawa (1965), Uniwersytetu Warszawskiego, kierunek filozofia (1966), doktorat z teorii prawa (1967), habilitacja z metodologii ogólnej nauk (1970), profesor nadzwyczajny (1976), profesor zwyczajny (1990).

1965-1970 pracownik Wydz. Prawa UAM, od 1970 Instytutu Filozofii, od 1974 kierownik Zakładu Dialektyki Poznania (następnie Zakładu Epistemologii). 1962 - VIII 1980 w PZPR.

Od XI 1980 sygnatariusz deklaracji TKN. Od jesieni 1980 w „S”, ekspert MKZ Wielkopolska, następnie ZR Wielkopolska, autor odczytów w zakładach pracy i dla organizacji samorządowych, artykułów społeczno-politycznych m.in. w paryskiej „Kulturze”, szczecińskiej „Jedności”, „Obserwatorze Wielkopolskim”, kaliskiej „Solidarności”, „Solidarności Słupskiej”, „Solidarności Wielkopolskiej” i „Wolnym Związkowcu” z Dąbrowy Górniczej. IX/X 1981 uczestnik I KZD, ekspert w XI grupie programowej („S” wobec PZPR i władz państwowych), współautor tzw. programu fundamentalistów. 10 X 1981 wybrany do Tymczasowej Komisji Rewizyjnej Poznańskiego Oddziału Wojewódzkiego Stowarzyszenia Pomocy Osobom Uwięzionym i ich Rodzinom Patronat.

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Gębarzewie, Ostrowie Wlkp., ponownie w Gębarzewie, Kwidzynie, 9 XII 1982 zwolniony. Autor (pod własnym nazwiskiem) w pismach podziemnych i emigracyjnych: „Aneksie” (Londyn), „Czasie” (Poznań), „Obecności” (Wrocław), „Obserwatorze Wielkopolskim”, „Vecie” (Poznań). Opublikował zbiory artykułów: "Liczą się tylko masy", "Mity wiarygodności", "Ani ewolucja, ani rewolucja" oraz monografię "Władza. Próba teorii idealizacyjnej"; jego broszura "Anty-Rakowski, czyli co

Leszek Nowak

Miejsce urodzenia Więtkowice k. Brzeska

Data urodzenia 7-01-1943

Miejsce śmierci Poznań

Data śmierci 20-10-2009

Hasło wydrukowane w **Tom II**

wygwizdali wicepremierowi robotnicy" doczekała się 12 podziemnych wydań. W 1984 wszczęto przeciw niemu dochodzenie o „rozpowszechnianie informacji mogących wywołać niepokój społeczny”, we IX 1984 umorzone na mocy amnestii. W X 1984 zawieszony w prawach nauczyciela akademickiego, w II 1985 zwolniony z pracy. 1984-1987 inicjator podziemnego pisma „Przyjaciel Nauk”.

1988-1990 na stypendium naukowym za granicą, w IV 1989 przywrócony do pracy na UAM. Założyciel (1975) międzynarodowego czasopisma, a później serii książkowej „Poznań Studies in the Philosophy of the Sciences and the Humanities” oraz „Poznańskich Studiów z Filozofii Nauki” (od 1992 jako „Poznańskie Studia z Filozofii Humanistyki”). Autor teorii rozwoju społecznego nie-Marksowskiego materializmu-historycznego, wydanej w maszynopisie "U podstaw teorii procesu historycznego" (1979), którego tom 1 "Wolność i władza" ukazał się nakładem NZS Akademii Rolniczej w Poznaniu tuż przed 13 XII 1981. Po 1989 autor m.in. w: „Bez Dogmatu”, „Res Humana”, „Przeglądzie Tygodniowym”, trzytomowego opracowania nt. nie-Marksowskiego materializmu historycznego "U podstaw teorii socjalizmu" (1991). Od 1994 członek korespondent PAN.

2 IX 1980 – 28 VII 1988 rozpracowywany przez Wydz. III/III-1 KW MO/WUSW w Poznaniu w ramach SOR krypt. Filozof.

Krzysztof Brzechczyn

[Poznań, Region Wielkopolska](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)